

Валентина Віталіївна Лаврененко
канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
valentya.lavrenenko@kneu.ua

Анастасія Едуардівна Матвієнко
студентка 5 курсу факультету економіки та управління
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
nastya_matvienko@ukr.net

Софія Миколаївна Барилюк
студентка 5 курсу факультету економіки та управління
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
sofiia.baryliuk@ukr.net

ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОСНОВІ ФІНАНСОВОГО АУТСОРСИНГУ

ИННОВАЦИОННЫЙ ИНСТРУМЕНТАРИЙ ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ НА ОСНОВЕ ФИНАНСОВОГО АУТСОРСИНГА

INNOVATIVE TOOLS OF BUSINESS EFFICIENCY INCREASING BASED ON FINANCIAL OUTSOURCING

Анотація. Обґрунтовано актуальність застосування фінансового аутсорсингу на вітчизняних підприємствах. Виділено його переваги та недоліки у контексті підвищення конкурентоспроможності підприємства. Виявлено основні перешкоди розвитку послуг фінансового аутсорсингу на підприємствах України.

Аннотация. Обоснована актуальность использования финансового аутсорсинга на отечественных предприятиях. Выделены его преимущества и недостатки в контексте повышения конкурентоспособности предприятия. Выявлены основные препятствия развития финансового аутсорсинга на предприятиях Украины.

Abstract. The relevance of financial outsourcing using on domestic companies is proved. The advantages and disadvantages of this type of activity were identified from the position of opportunities to improve competitiveness. The main obstacles of the financial outsourcing development at the Ukrainian companies were discovered.

Підвищення конкурентоспроможності та ефективності діяльності будь-якої компанії є основною вимогою сучасного середовища. Задля досягнення цього підприємствам, насамперед, необхідно зосереджувати увагу на своїй профілюючій діяльності. Проте в кожній компанії є такі бізнес-процеси, які вона має виконувати незалежно від сфери та напряму її діяльності. Такими процесами є, наприклад, ведення бухгалтерського обліку та управління фінансами підприємства. Подання звітностей державним органам, сплата податків, розрахунок заробітної плати, дотримання податкового кодексу та облікового законодавства є обов'язковими завданнями будь-якої компанії. Але ці функції найчастіше не є ключовою сферою діяльності, тому їх здійснення спричиняє виникнення непродуктивних витрат.

Метою дослідження є визначення необхідності застосування послуг фінансового аутсорсингу, аналіз його переваг та недоліків й рівня розвитку надання у вітчизняному бізнес-середовищі.

Аутсорсинг бізнес-процесів став одним з інноваційних способів оптимізації діяльності компанії та підвищення ефективності їхньої роботи. Зміст цієї послуги полягає в тому, що компанії передають на аутсорсинг непрофільні процеси, які проте є досить витратними для них. На нашу думку, основним постулатом успішної діяльності компанії є виконання роботи, в якій вона є компетентною, та робить це ефективніше (у першу чергу, з меншими витратами). Тобто підприємства, які користуються такими послугами, віддають частину своїх бізнес-процесів іншим суб'єктам підприємницької діяльності, ключовою діяльністю яких є власне надання послуг у цій сфері іншим.

Аутсорсинг бізнес-процесів, у тому числі й послуг з ведення бухгалтерського обліку та управління фінансами, є досить поширеним явищем у зарубіжній практиці. В Україні цей тип аутсорсингу поки що не є достатньо розповсюдженим, але активно розвивається і є досить інноваційним для вітчизняного бізнесу.

За словами Рудої І.Л. [2, с. 173], фінансовий аутсорсинг є заснованим на стратегічному рішенні процесом передавання на певний термін у цілому або частково необхідних організації функцій з управління фінансами зовнішнім виконавцям на контрактній основі для підвищення ефективності діяльності організації-клієнта та управління його фінансами. До аутсорсингу фінансових послуг відносять обробку первинної документації, взаєморозрахунки з контрагентами, інвентаризацію, підготовку звітності, кадровий облік та нарахування заробітної плати, бухгалтерський та податковий облік, взаємодію з державними контролюючими органами тощо.

Вивчення зарубіжного досвіду показує, що бізнес-процес, операції якого постійно повторюються, є чітко задокументованими та сформульованими, але не є основною сферою діяльності компанії, варто віддавати на аутсорсинг. Таким чином, компанія може працювати ефективніше, зменшуючи витрати на утримання фінансового відділу та замовляючи послуги у кваліфікованіших компаній, які мають конкурентні переваги у цій сфері та виконують ці функції менш затратно, маючи більший досвід у наданні фінансових послуг. Отже, крім зменшення витрат на виконання цього процесу та можливості концентрації всіх зусиль компанії на основному напрямі діяльності, вона залучає більш кваліфікований та досвідчений персонал до виконання цих функцій. Відповідальність за правильність виконання цих процесів згідно з контрактом передається компанії, яка їх здійснює. З'являється можливість відшкодування збитків, пов'язаних з помилкою у виконанні функцій компанією-аутсорсером. Також компанія, яка цим займається, швидко отримує доступ до нововведень та актуальної інформації. Зникає необхідність облаштовувати робочі місця для працівників, оновлювати програмне забезпечення та підвищувати кваліфікацію співробітників відповідного відділу. Оскільки оплата цих послуг збільшує обсяг сукупних витрат підприємства, відповідно зменшується база оподаткування прибутку.

Окрім переваг, використання аутсорсингу фінансових послуг несе за собою ряд недоліків. Наприклад, обрана підприємством аутсорсингова компанія може виявитися недостатньо кваліфікованою у наданні даних послуг, тобто існує ймовірність проблем в отриманні достовірної інформації про аутсорсера. Компанія-аутсорсер, у зв'язку з відокремленістю від сфери діяльності компанії-замовника, може бути необізнаною у специфіці роботи підприємства. Як наслідок – висока ймовірність неправильного відображення операцій в обліковій звітності. Також ризиком є зниження оперативності виконання облікових функцій, тому при підписанні контракту варто завчасно вказати часові межі їхнього виконання. Для виконання завдання аутсорсером при передачі фінансової документації може виникнути ризик розкриття конфіденційної інформації, яка є важливою для компанії-замовника.

Сучасними проблемами українського ринку фінансового аутсорсингу, як показує вивчення відповідної літератури, є: необізнаність керівників компаній про існування даного виду послуг; недостатнє регулювання аутсорсингу законодавством України; висока вірогідність отримання неякісних послуг від компанії-аутсорсера через слабку конкуренцію на ринку; делегування значної кількості функцій аутсорсеру призводить до залежності від цієї компанії; ймовірність витоку інсайдерської інформації у зв'язку з доступом компанії-аутсорсера до інформації, що становить комерційну таємницю.

З урахуванням викладеного, можна стверджувати, що фінансовий аутсорсинг є ефективним інноваційним інструментом оптимізації діяльності підприємства. Основною перевагою даного виду аутсорсингу є більш якісне та менш витратне виконання фінансових операцій підприємства, що дає можливість інвестувати вивільнені активи у стратегічний розвиток підприємства. Зарубіжний досвід свідчить, що використання послуг фінансового аутсорсингу дозволяє зосередитись на основних напрямках діяльності компанії, не відволікаючи обмежені ресурси для побічних потреб функціонування організації. Виявлені переваги являються підґрунтям для подальшого поширення та розвитку фінансового аутсорсингу на українських підприємствах.

Література

1. Білоцерківський О.В. Аналіз можливостей використання фінансового аутсорсингу на підприємствах України / О.В. Білоцерківський, Ю.Ю. Чудновець // Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики. – 2010. – № 1. – С. 39–49.
2. Логвінова О.П. Фінансовий аутсорсинг: сутність, тенденції та перспективи розвитку в Україні / О.П. Логвінова // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг. – 2013. – С. 40–48.

3. *Омельченко Л. С.* Финансовый аутсорсинг : учебное пособие / Л. С. Омельченко, С. О. Календжян, О. Е. Лактионова. – Мариуполь : ПГТУ, 2016. – 124 с.
4. *Рудая И.Л.* Аутсорсинг: методология и практика : [монография] / И.Л. Рудая. – Самара : Универсгруп, 2009. – 229 с.

005.21:005.932:658.14/15-047.44

Михайлюк Мирослава Олександрівна
аспірант кафедри економіки підприємств,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
myroslava_mykhailiuk@ukr.net

ЗАСТОСУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РЕСУРСІВ РОЗВИТКУ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

ПРИМЕНЕНИЕ СТРАТЕГИИ РЕСУРСОВ РАЗВИТИЯ ДЛЯ ОЦЕНИВАНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

APPLICATION RESOURCES STRATEGY DEVELOPMENT COMMENTS FOR EFFICIENCY ENTERPRISE ACTIVITIES

Анотація. В роботі наведено сутність категорії «розвиток». Запропоновано визначення поняття «стратегії розвитку». Наведено передумови застосування стратегії розвитку підприємства. Запропоновано оцінювати ефективність стратегії ресурсів розвитку підприємства за показником REVCurent.

Аннотация. В работе приведены сущность категории «развитие». Предложено определение понятия «стратегии развития». Приведены предпосылки применения стратегии развития предприятия. Предложено оценивать эффективность стратегии ресурсов развития предприятия по показателю REVCurent.

Abstract. In this paper the essence of the category of "development". A definition of "development strategy". A premise application development strategy. A strategy to evaluate the effectiveness of enterprise resources in terms REVCurent.

Головним орієнтиром у процесі функціонування компанії є стратегія та її деталізація за окремими функціональними напрямками, оскільки вона дає змогу синхронізувати діяльність усіх підрозділів господарюючого суб'єкта навколо єдиної мети та досягти максимально позитивного ефекту у довгостроковій перспективі [1, с. 161-162].

Для покращення позицій на ринку, отримання більшого прибутку, зростання лояльності споживачів підприємство повинно постійно розвиватися. За Постановою КМУ №1174 категорія «розвиток» означає цілеспрямовану зміну, діяльність для переходу на більш високий якісний рівень виконуваних функцій, структури організації, на випуск нової продукції [5].

Запропонуємо визначення поняття «стратегії розвитку» як комплекс рішень та дій, що прийняті в поточному періоді соціально-економічної системи під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів на основі минулого досвіду з майбутнім використанням можливостей зовнішнього середовища та власних сильних сторін для збільшення обсягів продажу, зростання конкурентоспроможності стратегічних напрямків діяльності підприємства, які в свою чергу зміцнюють його позиції на ринку, підвищують здатність до виживання в умовах конкуренції, забезпечують прибутковість і розвиток у перспективі переважно шляхом проникнення на нові ринки, їх захоплення та підвищення показників ефективності виробництва.

Застосування стратегії розвитку підприємства є необхідною в таких випадках:

- підприємство функціонує ефективно та планує закріпити або покращити свої позиції на ринку;
- підприємство функціонує не ефективно та планує стабілізувати свої позиції на ринку;
- підприємство знаходиться в кризовому стані та планує вжити заходів для виходу з кризи.

У сучасних умовах розвитку економіки України будь-яке підприємство для успішного функціонування на ринку повинно мати відповідний рівень ресурсного забезпечення. Від ступеня забезпечення підприємства ресурсами та рівня їх раціонального використання зале-